Марш «рівності» чи «запитання»: який знак необхідно поставити?

Сьогодні в поле зору журналістів, політиків, суспільства потрапив черговий КиївПрайд. На багатьох телеканалах проходять гарячі дискусії з приводу маршу «рівності» в Києві.

Представники ЛГБТ-спільноти заявляють, що цим заходом хочуть для себе вибороти права рівності для своєї нетрадиційної сексуальної орієнтації.

Представники біблійного погляду на шлюб і сім‘ю стверджують, що марш рівності – це ніщо інше, як пропаганда гомосексуального способу життя.

Здебільшого ці дискусії залишилися відкритими, й кожен залишився при своїй думці. Але мусить же бути правильна відповідь, і люди хочуть її знати.

Кожна із дискутуючих сторін відстоює свою позицію або, так би мовити, свою правду.

Як бути?

Як християнин і священнослужитель, пропоную цю ситуацію, яка склалася у нашому суспільстві з причини ЛГБТ-маршу, розглянути з позиції Біблії. Святе Писання є абсолютною правдою, з якою варто узгоджувати «свою» правду. А послух Богові повинен стояти вище послуху людині, якщо її позиція не узгоджується з Божою правдою. Слово Боже для того і дане людям, щоб вони могли мати правильні орієнтири у житті.

Коли Президент складає клятву перед народом України, то кладе руку на Біблію. Це свідчить про те, що людина присягає на святому і найвищому авторитеті – Слові Бога. І у нас – народу, це викликає більше довіри. Якби українці не тільки клали руки

на Біблію, але читали й жили б по ній!

Давайте прочитаємо Божу позицію щодо ЛГБТ-способу життя.

«А з чоловіком не будеш лежати як з жінкою, гидота воно!» (Левит 18:22).

«Через це Бог їх видав на пожадливість ганебну, бо їхні жінки замінили природне єднання на протиприродне. Так само й чоловіки, позоставивши природне єднання з жіночою статтю, розпалилися своєю пожадливістю один до одного, і чоловіки з чоловіками сором чинили. І вони прийняли в собі відплату, відповідну їхньому блудові. А що вони не вважали за потрібне мати Бога в пізнанні, видав їх Бог на розум перевернений, щоб чинили непристойне» (До Римлян 1:26-28).

Отже, біблійні пророки й апостоли ЛГБТ-прояви називають гріхом, гидотою, чимось протиприродним, блудом, соромом, перевернутим *світоглядом* і непристойністю.

Зрозуміліше і не скажеш. Тоді чи можуть бути ще якісь запитання і дискусії?

Більше того, в цьому гріхові (ЛГБТ), як і в інших, красти, проявляти насильство, обманювати, чинити перелюб тощо, так само потрібно каятися, а не пропагувати чи декларувати.

Дехто сказав: «Бог любить нас такими, які ми є, але Бог настільки сильно любить нас, що Він не хоче, щоб ми залишалися такими, які ми є».

Є Божі орієнтири, на які треба рівнятися і до яких необхідно прагнути грішній людині.

Божа правда – це шлюб між чоловіком і жінкою. Все інше – не шлюб, а підробка.

І сексуальні стосунки можуть бути тільки в такому шлюбі. Ні до, чи поза таким шлюбом. І тільки між чоловіком і жінкою.

Отже, до якої відповіді мали б прийти всі дискусії на цю тему? І хто правий?

Той, хто відстоює Божу правду – біблійний погляд на шлюб, сім‘ю і секс.

А на що в такому випадку схожа заява представників ЛГБТ-спільноти про відстоювання своїх прав на одностатеві стосунки, кохання, рівність?

Це те саме, щоб кишеньковий злодій просив би надати йому права здійснювати, тобто узаконити його злодійську діяльність.

Чи можна поставити знак рівності між злодійством і чесністю? ЛГБТ і біблійною моделлю сім‘ї?

Звісно, ні.
В такому разі, чи можуть люди, які поважають авторитет Бога і Його Слова спокійно дивитися на ці речі і схвалювати гріх і збочення на вулицях свого міста?

Чи можна їх засуджувати в прояві дискримінації?

Коли людина, знаючи Божу правду, продовжує зухвало відстоювати «свою правду», рано чи пізно пожне прокляття свого гріховного способу життя. Як це і сталося із містами Содомом і Гоморрою. Тому що людина в такому разі кидає виклик Самому Богові.

А чому у сучасному цивілізованому світі мають прояви ці та інші аморальні явища?

Бог у Своєму слові одночасно пояснює і застерігає:

«Горе тим, що зло називають добром, а добро злом, що ставлять темноту за світло, а світло за темряву, що ставлять гірке за солодке, а солодке за гірке! Горе мудрим у власних очах та розумним перед собою самим! Горе тим, що хоробрі винце попивати, і силачі на мішання п’янкого напою, що несправедливого чинять в суді за хабар справедливим, а праведність праведного усувають від нього… Тому, як огненний

язик пожирає стерню, а від полум’я никне трава, отак спорохнявіє корінь у них, і рознесеться їхній цвіт, немов курява, бо від себе відкинули Закон Господа Саваота, і знехтували вони слово Святого Ізраїлевого!» (Ісая 5:20-24).

Що є чорним, а що є білим? Як знати, які то справжні кольори в тій чи іншій ситуації?

Що є злом, а що добром?

Тільки завдяки Божому Слову.

Давид це зрозумів, і нам це треба визнати, якщо не хочемо потрапити у пастку гріха і неправди. «Для моєї ноги Твоє слово світильник, то світло для стежки моєї» (Псалми 119:105).

Підіб’ємо висновки з вищесказаного.

Одним необхідно з терпеливістю і добротою відкривати хибність позиції і поведінки інших, і не проявляти ненависну риторику і насильницькі дії.

Іншим, хто став на шлях ЛГБТ-спільноти – визнати свій гріх, покаятися і просити у Бога сили змінити свій світогляд і гріховні бажання.

А третім, які своєю присутністю хочуть просто підтримати марш ЛГБТ, тому що там є їхні друзі, поміркувати. Хто ви насправді для своїх друзів? Друг чи спільник їхнього гріха? Спонукаєте їх ще більше в ньому погрузнути чи врятуватись?

І насамкінець. Ви особисто за який знак – «рівності» чи «запитання»?

Щоб розставляти знаки і розрізняти, що є добром, а що є злом, нам усім без винятку не завадило б виголосити молитву Давида:

«Випробуй, Боже, мене, і пізнай моє серце, досліди Ти мене, і пізнай мої задуми, і побач, чи не йду я дорогою злою, і на вічну дорогу мене попровадь!» (Псалми 139:23-24).

Володимир Велечук, заступник керівника Адвентистської церкви в Україні